Dosarul nr. 5r – 93/2025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

05 august 2025 **mun. Hîncești**

Judecătoria Hîncești, sediul Central, Republica Moldova,
Instanţa de judecată, compusă din:

Preşedintele ședinței,
judecător Stanislav Rău
Grefier Daria Moscaliov

În ședința de judecată s-a prezentat
Agentul constatator șef interimar al SP -5 *****, Cotovanu Igor

a examinat în şedinţă de judecată publică, în limba de stat, contestația depusă de către contestatarei Solomon Diana, a.n.*****, IDNP:*****, dom. Republica Moldova, **********, împotriva procesului- verbal cu privire la contravenție și a deciziei contravenționale seria și nr. MAI06 ***** din 11 aprilie 2025, privind aplicarea sancțiunii sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, în baza art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, și

A C O N S T A T A T :

La 29.04.2024, în secția evidență și documentare procesuală a Judecătoriei Hîncești, sediul Central, a parvenit spre examinare conform competenței contestația depusă de Solomon Doina, asupra procesului- verbal cu privire la contravenție și a deciziei contravenționale seria și nr. MAI06 ***** din 11 aprilie 2025, privind aplicarea sancțiunii sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, în baza art.47[1] alin.(1) Cod contravențional.

În prezenta contestație petiționara a solicitat: admiterea contestației; Constatarea nulității absolute și pe cale de consecință anularea integrală a Procesului verbal cu privire la contravenție și a Deciziei agentului constatator seria și nr. MAI06 ***** încheiat la data de 11.04.2025; Încetarea procesului contravențional prevăzută la art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional pornit în privința subsemnatului Solomon Diana, în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional.

Contestatoarea a indicat prin acest act procedural complex, agentul constatator a stabilit, în opinia sa cu o vădită superficialitate şi în absenţa totală a unui suport probatoriu concludent şi pertinent, pretinsa săvârşire de către mine a faptei de Corupere electorală pasivă, prevăzută la art. 47[1] alin. (1) CC, aplicându-mi, în consecinţă, o sancţiune pecuniară de 500 unităţi convenţionale (echivalentul a 25.000 lei). Procesul-verbal contestat, prin care s-a materializat decizia arbitrară a agentului constatator de a mă trage la răspundere contravenţională, este afectat de vicii juridice grave şi multiple, atât de natură procedurală - care îi subminează însăşi validitatea formală şi legală, atrăgând sancţiunea nulităţii absolute - cât şi de natură substanţială - prin lipsa crasă a probelor care să demonstreze, conform standardului impus de lege şi jurisprudenţa CEDO („dincolo de orice dubiu rezonabil”), corespunderea situaţiei de fapt reţinute în act cu elementele

constitutive esenţiale ale normei contravenţionale invocate. Mai mult decât atât, în pofida acuzaţiei aduse şi a sancţiunii aplicate, nu am fost de acord şi nu am recunoscut niciun moment săvârşirea faptei imputate, poziţie consemnată explicit chiar în Procesul-verbal contestat, la rubrica 18, unde este bifată menţiunea **„Nu nu recunoaște vina”** şi lipseşte semnătura mea de acceptare a vinovăţiei.

În cadrul ședinței judiciare contestatara Solomon Diana fiind citată legal contra semnătură, fapt confirma prin avizul de recepție nr. DS8020862736AS, anexat la materialele cauzei, nu a solicitat amânarea ședinței de judecată, examinarea în lipsă și nu a comunicat instanței motivele neprezentării în ședința de judecată din care motive instanța de judecată a dispus examinarea în lipsă.

Agentul constatator Cotovanu Igor în cadrul ședinței judiciare a declarat instanțe de judecată că nu este de acord cu contestația, persoana spune că a conlucrat și participat la întrunirile de partid, au primit mesaje pe aplicația PSB și mijloace bănești, doar că spun că cu alte scopuri nu cu acela de a exercita votul la alegeri. La data de 14 februarie la care a primit bani pentru traduceri, însă pe data de 30 septembrie a primit pentru exercitarea votului. A solicitat respingerea contestației și menținerea procesului verbal cu privire la contravenție.

Studiind materialele cauzei, audiind participanții la proces, instanţa de judecată consideră contestația întemeiată și care urmează a fi admisă, invocând următoarele considerente bazate pe cercetarea completă şi nepărtinitoare, călăuzindu-se de lege a tuturor probelor propuse spre administrare în cadrul cercetării:

La caz, este cert că la 11.04.2025 agentul constatator a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție și emis decizia de sancționare în privința lui Solomon Diana prin care a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin.(1) CC, aplicată față de aceasta sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale , ceia ce constituie suma de 25 000 lei.

Reieșind din cuprinsul contestației, Solomon Diana indică că copia procesului verbal cu privire la contravenție întocmit în privința sa l-a primit la data întocmirii – 11.04.2025.

În conformitate cu dispoziția art.448 alin.(4) CC la 23.04.2025 cet. Solomon Diana a înregistrat la autoritatea din care face parte agentul constatator, conform competenţei teritoriale, care a examinat cauza, contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei emise asupra cazului contravențional.

Din dispoziția celor expuse supra, instanța constată că cet. Solomon Diana a depus în interiorul termenului legal contestația împotriva deciziei de sancționare.

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

În conformitate cu prevederile art.458 alin. (1) Cod contravenţional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenţiei imputate; existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Pentru respectarea garanţiilor procedurale specifice în materie contravențională, în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil printre care şi prezumţia de nevinovăţie prevăzută de art. 6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie şi sancţiunea aplicată.

Cu referire la fapta contravențională imputată și încadrarea juridică efectuată de către agentul constatator, instanța de judecată notează, că în conformitate cu art. 374 alin. (3) Cod contravențional, procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum și al normelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Potrivit art. 7 alin. (1) Cod de procedură penală, procesul penal se desfășoară în strictă conformitate cu principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu prevederile Constituției Republicii Moldova și ale prezentului cod. Alineatul (8) al aceleiași norme de drept prevede, că hotărârile definitive ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt obligatorii pentru organele de urmărire penală, procurori și instanțele de judecată.

Articolul 425 Cod contravențional stipulează că**,** probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită. Sânt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

Procesului contravențional se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod. În materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (Zilibergerg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Angel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurata în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor – verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul. (cauza Bosoni v. Franța, hotărârea din 7 septembrie 1999).

În raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului – verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesulverbal de percheziţie, explicaţiile persoanei în a cărei

privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Subsecvent, instanța reține că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) Cod contravențional, a definit procesul verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul.

Mai mult, a fost legiferat și faptul că, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui. Fiind întocmit de un agent al statului aflat în exercițiul funcțiunii, procesului verbal de contravenţie trebuie să i se recunoască valoare probatorie sub aspectul constatării stării de fapt.

În acest sens este de remarcat că în jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului de la Strasbourg se reţine în mod constant că prezumţiile nu sunt în principiu contrare Convenţiei.

Astfel, în Hotărârea pronunţată în cauza Salabiaku contra Franţei, Curtea a reţinut că prezumţiile sunt permise de Convenţie dar nu trebuie sa depăşească limitele rezonabile ţinând seama de gravitatea mizei și prezervând drepturile apărării.

În această ordine de idei și din interpretarea art. 425 alin. (2) și 442 alin. (1) al Codului contravențional, rezultă că procesul – verbal cu privire la contravenție nu face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Reieșind din normele legale sus enunțate, dar şi analizând circumstanțele cauzei contravenționale, instanța de judecată remarcă faptul că agentul constatator nu a acumulat probe suficiente şi verosimile întru susținerea actului de constatare și propunerii de sancționare, mai mult, nu a demonstrat vinovăția lui de comiterea contravenției imputate.

Pentru a determina cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întâi dacă fapta de care este acuzat petentul constituie „acuzaţie în materie penală”, în sensul art. 6 din Convenţie. Criteriile folosite în mod constant în jurisprudenţa Curţii pentru a se vedea daca o acuzaţie constituie „acuzaţie în materie penală” sunt următoarele: clasificarea faptei potrivit dreptului naţional – potrivit dreptului intern, fapta săvârșită de petiţionar atrage răspunderea contravenţională; natura faptei incriminate, dacă se adresează tuturor cetăţenilor și are aplicabilitate generală; natura și gravitatea sancţiunii aplicate.În ceea ce privește sancţiunea amenzii, elementul esenţial în funcţie de care Curtea analizează aplicabilitatea art. 6 este caracterul preventiv și punitiv, deci, scopul acesteia. Astfel, chiar în ipoteza în care cuantumul amenzii contravenţionale este unul redus, art.6 va fi aplicabil sub aspect penal, atât timp cât amenda este un mijloc de constrângere a petentului și o măsură de prevenire a săvârșirii de noi fapte, ea neavând, deci, caracterul unei despăgubiri pentru acoperirea unui prejudiciu.

Având în vedere cele trei criterii menţionate mai sus, faptele de care este acuzat petentul reprezintă acuzaţii în materie penală în sensul art. 6 din Convenţie, acesta beneficiind de prezumţia de nevinovăţie. Sarcina probei îi revine agentului constatator. Cu respectarea principiului prezumţiei de nevinovăţie, al egalităţii armelor, a contradictorialităţii și al dreptului la apărare impuse de exigenţele art. 6 din Convenţie și prevăzute de Codul contravenţional, s-a oferit posibilitatea propunerii de probe către ambele părţi.

În ordinea celor menționate, instanța de judecată reține că existența faptei contravenționale și comiterea acesteia cu vinovăție de către persoana indicată în procesul verbal contravențional, trebuie să fie demonstrate potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil. Instanța de judecată reține că la materialele cauzei contravenționale nu există nici o probă administrată

potrivit prevederilor art. 425 CC, care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil că, Solomon Diana a comis fapta incriminată.

În acest sens, instanța de judecată reține că, la procesul-verbal cu privire la contravenție seria și numărul MAI06 ***** din 11.04.2025 întocmit în privința lui Solomon Diana, sunt anexate careva înscrisuri, dar acestea nu pot fi reținute de către instanță ca probe care să permită verificarea obiectivă a faptelor invocate de agentul constatator. Or, instanța de judecată reține că în cauzele contravenționale, acuzații beneficiază de dreptul la prezumția de nevinovăție, fapt ce derivă din prevederile art. 375 alin. (1) CC. În speță, existența faptei contravenționale și eventuala comitere a acesteia de către acuzatul contravențional urma să fie demonstrată potrivit standardului dincolo de orice dubiu rezonabil însă agentul statului nu a administrat careva probe care să permită formarea unei concluzii certe că, Solomon Diana a comis fapta stabilită de art. 47^1 alin. (1) CC.

Prin prisma prevederilor art. 47^1 alin.(1) din Codul contravenţional, constituie contravenţie și se sancţionează cu amendă de la 500 la 750 de unităţi convenţionale: pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al ne exercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune.

Instanța în speţă a constatat că, prin decizia cuprinsă în procesul-verbal seria/numărul MAI06 ***** din 11.04.2025, încheiat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Hîncești șef interimar al SP -5 *****, Cotovanu Igor, contestatara Solomon Diana a fost sancționată cu amendă în mărime de 500 unităţi convenţionale, în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravenţional, fiind reţinut în sarcina acesteia că, în perioada anului 2024 a primit şi acceptat mijloace financiare prin intermediul aplicaţiei PSB , cu scop de aşi exercita votul în favoarea unui candidat electoral sau de a nu-şi exercita dreptul la vot la alegerile prezidenţiale şi a Referendumului constituţional care a avut loc în toamna anului 2024.

Cu privire la obiectul material sau imaterial al contravenției de corupere electorală pasivă este desemnat prin sintagma "*bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă*". Latura obiectivă a contravenției specificate la art.47^1 Cod contravențional constă în fapta
prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă.Modalitatea normativă a acțiunii prejudiciabile de acceptare și primire a mijloacelor bănești, ce este incriminată petentului, constituie acceptarea și recepționarea efectivă a mijloacelor bănești de către făptuitor.

Pornind de la premisa procedurală prevăzută de art. 425 alin. (4) din Codul contravenţional, prin care legislatorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenţie este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravenţională.

În acest context, agentul constatator a aplicat sancţiunea contravenţională doar în baza propriilor presupuneri, nefiind prezentate alte probe care să demonstreze vinovăţia petentului.
Se reține că, omisiunea respectivă nu a fost compensată de către agentul constatator nici în ședința de judecată. Instanța de judecată reține că sarcina demonstrării faptelor indicate în procesul verbal contravențional revine agentului statului și nu poate fi inversată în sensul obligării acuzatului să și demonstreze nevinovăția sa. Ori, nevinovăția se prezumă până în momentul în care este răsturnată în conformitate cu prevederile CoC.

Respectiv, se constată că agentul constatator nu a făcut referire la probele care i-ar fi permis să conchidă că, Solomon Diana a comis fapta respectivă, or, instanței de judecată nu i-au fost prezentate probe concludente și pertinente care să ateste că, Solomon Diana a acceptat și primit careva mijloace bănești, agentul constatator întemeindu-și soluția de sancționare doar pe simpla constatare de primire a opt mesaje de la Prom-Sveazi Banc, faptă pentru care legislația nu prevede careva pedeapsă, atâta timp cât nu v-a fi demonstrată intenția făptuitorului prin intermediul acestei aplicații *de a primi careva mijloace bănești anume în scopul exercitării sau al ne exercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor.*

Instanța de judecată reține că, în procesul-verbal cu privire la contravenție, la punctul 12, destinat consemnării obiecțiilor și probelor prezentate de persoana vizată, contravenienta a indicat expres că ***nu este de acord cu cele reținute în procesul-verbal***. La fel la punctul 18 al aceluiași act – rubrică privind **recunoașterea faptei contravenționale și acceptarea sancțiunii** – se menționează deasemenea că persoana **nu recunoaște vinovăția.** Această dublă mențiune a negării faptei, fără alte declarații explicite ori elemente de probă care să demonstreze contrariul, confirmă că persoana vizată nu a recunoscut săvârșirea contravenției, și că nu există o manifestare clară, conștientă și neechivocă a unei recunoașteri. Or, recunoașterea vinovăției trebuie să fie expresă, liber consimțită și lipsită de ambiguitate. În lipsa unei declarații clare și a altor probe obiective care să confirme susținerile agentului constatator, simpla întocmire a procesului-verbal nu este suficientă pentru a dovedi săvârșirea faptei.

Totodată, instanța constată că agentul constatator nu a depus niciun mijloc de probă suplimentar care să confirme fapta imputată, iar procesul-verbal contravențional se sprijină exclusiv pe constatarea subiectivă a acestuia, fără a fi susținut prin înregistrări, declarații de martori sau alte dovezi conforme cerințelor. În temeiul principiului in dubio pro reo și în concordanță cu jurisprudența CEDO (a se vedea cauza Navalnyy și Ofitserov c. Rusiei), orice dubiu privind vinovăția trebuie interpretat în favoarea persoanei vizate.

În opinia instanţei de judecată, faptul că persoana ar apărea pe o listă de presupuse persoane implicate sau că ar fi instalat o aplicaţie, în condiţiile în care nu există dovezi clare despre data, suma sau beneficiul concret (bani extraşi, primiţi sau folosiţi), nu este suficient pentru a demonstra vinovăţia dincolo de orice îndoială rezonabilă, nici măcar în cadrul unei proceduri contravenţionale. Lista de persoane invocată de agentul constatator (din care ar face parte şi contravenienta) nu este, prin ea însăşi, un mijloc de probă concludent, acumulată în corespundere cu prevederile art.93-94 din Codul de procedură penală sau art.425 din Codul contravenţional. Legat de sursa informaţiei privind acceptarea mijloacelor băneşti de către contravenient, instanţa de judecată atestă că aceasta este invocată drept fiind raportul de analiză informaţional criminală efectuat în cauza penală nr.2023970322 conform elementelor constitutive ale infracţiunii prevăzute de art.181^3 şi art.243 alin. (3) lit.a) şi b) din Codul penal. Datele din acel raport, nu se referă expres/nemijlocit la persoana contravenientei şi nu reflectă date personale ale acestei persoane sau alte date care în alt mod ar identificao drept parte a investigaţiei. Or, nu este clar din care considerente agentul constatator consideră acest raport de analiză informaţional criminală efectuat în cauza penală nr.2023970322 conform elementelor constitutive ale infracţiunii prevăzute de art.181^3 şi art.243 alin.(3) lit.a) şi b) din Codul penal ca fiind probă, aşa cum prevederile art.425 alin.(2) din Codul contravenţional.

Calificând acest raport ca şi înscris pentru a-l putea considera mijloc de probă în sensul articolului 425 din Codul contravenţional, instanţa de judecată atrage atenţia că el nu a fost administrat în cadrul procedurii contravenţionale de raport.

De asemenea, raportul indicat supra nu poate fi considerat probă nici prin prisma încheierii judecătorului de instrucţie Vladislav Negru nr.13-2240/2025 din 01.04.2025 privind autorizarea folosirii datelor obţinute în urma măsurilor speciale de investigaţie din cauza penală nr. 2023970322 în cauza contravenţională pornită în baza art.47[1] din Codul contravenţional şi mandatului judecătoresc, or raportul de analiză informaţional criminală nu constituie actul (proces verbal) prin care se consemnează măsurile speciale de investigaţie în corespundere cu prevederile art.136 din Codul de procedură penală.

Mai mult, raportul de analiză informaţional criminală efectuat în cauza penală nr.2023970322 conform elementelor constitutive ale infracţiunii prevăzute de art.181/3 şi art.243 alin.(3) lit.a) şi b) din Codul penal conţine menţiunea „a se utiliza doar în cadrul cauzei penale", iar prin încheierea judecătorului de instrucție prin care s-a autorizat utilizarea probelor obţinute în cauza penală nr.2023970322 pornită conform elementelor constitutive ale infracţiunii prevăzute de art.181/3 şi art.243 alin.(3) lit.a) şi b) din Codul penal în cauza contravenţională RAP01 433516, s-au menţionat care date anume urmează a fi folosite, şi anume:ordonanţa procurorului privind efectuarea măsurii speciale de investigaţie;încheierea şi mandatul judecătorului de instrucţie al judecătoriei Chişinău sediul Ciocana;procesul verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigaţie; ordonanţa procurorului privind aprecierea pertinenţei rezultatelor măsurilor speciale de investigaţie. Raportul de analiză informaţional criminală efectuat în cauza penală nr.2023970322 nu s-a autorizat drept folosire în cadrul altei cauze, mai exact în cauza contravenţională din speţă. La fel, înscrisul indicat supra, cât şi pretinsa probă ce derivă din acesta – tabelul listă cu persoana şi numărul de SMS-uri primite, nu pot fi considerate drept probe admisibile administrate legal şi care ar putea fi puse la baza hotărârii.

Or, *instalarea unei aplicaţii* care ar putea permite extragerea de bani nu înseamnă că a şi fost folosită în acest scop. Este o prezumţie, şi prezumţiile nu pot ţine loc de probatoriu efectiv (de exemplu, înregistrări bancare rapoarte tehnice, declaraţii etc.) care, în cazul de faţă nu a fost prezentat de către agentul constatator.

În opinia instanţei de judecată, legat de acuzaţia adusă contravenientei, se specifică că aceasta a primit şi a acceptat mijloace financiare. Însă, din textul înscris la pct. 6 „Fapta contravenţională „ al procesului verbal cu privire la contravenţie nu este clar cum anume şi în care circumstanţe Solomon Diana a acceptat şi a primit mijloace băneşti, fiind cerute probe cu privire la acceptarea şi primirea banilor în scopul exercitării sau al ne exercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, probe ce nu au fost prezentate de către agentul constatator atât la etapa documentării cazului contravenţional, cât şi în şedinţa de judecată. Or, coruperea electorală (art.47[1] din Codul contravenţional) cere o acţiune concretă de primire, pretindere sau acceptare de mijloace băneşti, cu scopul determinat: influenţarea votului.

De asemenea, instanţa reţine, că agentul constatator nu a făcut proba – când anume a fost recepţionate cele opt mesaje de către contravenientă sau dacă acele mesaje au fost în genere accesate sau şi mai mult – utilizate pentru confirmarea pretinderii/ acceptării/ recepţionării/ extragerii/ primirii de mijloace băneşti.

Ori, potrivit procesului verbal cu privire la consemnarea declarațiilor, Solomon Diana a declarat că, activează la biserica Înălțarea Domnului. A încheiat contract de prestări servicii în calitate de traducător cu Departamentul de relații externe al Patriarhiei Moscovei, unde activează în calitate de traducător rusă-română la site-ul mospat, care aparține acestui departament. A menționat că a descărcat aplicația PSB pentru a putea colabora în interes de serviciu și nu a fost implicată de niciun fel în campanie electorale și nu a primit bani pentru așa ceva, faptul că s-a

logat pe aplicația PSB, dar nu a utilizat-o benevol, a dispus telefonul său mobil pentru a depune informații respective la materiale. Nu a fost niciodată implicată în companie electorală, nici ca simpatizant și nici ca membru al vreunui comisii. De asemenea la dosar nu există o expertiză tehnică privind aplicaţia dată, nu există date bancare/financiare dacă s-a produs un transfer, nu există textul SMS-urilor pretins primite de către contravenient, nu există martori sau altă dovadă (tehnică, materială, testimonială) că persoana dată a acceptat sau şi mai mult - extras bani sau a primit fonduri prin intermediul acelei aplicaţii.

Una din probele de bază la care s-a referit agentul constatator constituie procesul verbal de examinare din 296 mai 2025 prin care s-a constatat, că nr. de telefon ***** aparţine cet. Solomon Diana şi ultima a primit 8 mesaje prin intermediul aplicaţiei PSB.

În opinia instanței de judecată, informația de la instituția de telecomunicații, precum că Solomon Diana a primit 8 sms de intrare prin aplicaţia PSB pe numărul său mobil *****, colectare Moldtelecom, nu este suficient pentru acuzarea persoanei conform prevederilor art.47[1] al.(1) Cod contravenţional. Or, instanța admite că contestatara a avut instalată în telefonul său mobil aplicația PSB, însă potrivit continutului mesajelor care a prezentat contestatoarea, sunt indicate din 14 februarie, 01 aprilie, 04 aprilie și 30 septembrie având statut **necitite**, iar continutul acestor mesaje colaborează cu declarațiile lui Solomon Diana *... a încheiat contract de prestări servicii în calitate de traducător cu Departamentul de relații externe al Patriarhiei Moscovei, unde activează în calitate de traducător rusă-română la site-ul mospat, care aparține acestui departament...*, iar invocarea de agentul constatator precum că Solomon Diana a primit 8 sms de intrare prin aplicaţia PSB pe numărul său mobil *****, colectare Moldtelecom, nu este suficient pentru acuzarea persoanei conform prevederilor art.47[1] al.(1) Cod contravențional.

Mai mult, capturile de ecran (screenshot-uri) ale unui telefon mobil, ce conțin presupuse mesaje scrise într-o altă limbă decât limba de procedură. Totuși, aceste imagini nu pot fi considerate mijloace de probă legal administrate și pertinente, din următoarele considerente: lipsa indicării originii probei din conținutul materialelor cauzei nu rezultă în mod clar cui aparține telefonul din care ar fi fost extrase aceste capturi de ecran, iar agentul constatator nu a demonstrat că dispozitivul îi aparține contravenientei. Or, simpla anexare a unor imagini fără identificarea precisă a sursei și a titularului datelor nu asigură autenticitatea și nu permite instanței să stabilească legătura acestora cu persoana vizată. Lipsa unei proceduri legale de administrare, capturile de ecran nu sunt însoțite de vreun proces-verbal de ridicare, sigilare, examinare sau expertiză a telefonului mobil, conform procedurilor legale aplicabile (în special art. 443/1 Cod contravențional, coroborat cu regulile privind administrarea probelor digitale). Nu este clar în ce condiții au fost obținute, cine le-a extras, cum s-a asigurat integritatea acestora, și dacă au fost prezentate în original sau doar copii. Lipsa traducerii autorizate, mesajele conținute în capturile de ecran sunt redactate într-o altă limbă decât limba română, iar la dosar nu este anexată nicio traducere autorizată, astfel cum se impune în procedurile oficiale. Acest aspect face imposibilă verificarea conținutului și interpretarea juridică corectă a mesajelor de către instanță. Incertitudinea cu privire la integritatea și veridicitatea probei, instanța subliniază că probele obținute neoficial, fără respectarea cerințelor de administrare legală, nu pot produce efecte juridice într-un proces contravențional, deoarece nu este garantată autenticitatea și integritatea acestora. În lipsa unor elemente tehnice care să confirme proveniența și lipsa de alterare, aceste imagini pot fi modificate, trunchiate sau scoase din context, neputând fi considerate probe concludente. Prin urmare, în raport cu cele expuse, instanța apreciază că screenshot-urile anexate nu întrunesc condițiile legale pentru a fi calificate drept mijloace de probă și, ca atare, nu pot fundamenta constatarea unei fapte contravenționale.

Astfel, agentul constatator, supunând persoana răspunderii contravenţionale, nu a stabilit o legătură funcţională între aplicaţia menţionată la care face referire şi un comportament electoral concret (ex: vot cumpărat) al contravenientului, cât şi nu a prezentat probe precum că persoana a primit, a acceptat şi a extras bani sau a primit fonduri prin intermediul acelei aplicaţii. În lipsă de

probe (elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de cod) și în mod voalat, instanța reține că agentul constatator a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție invocând niște concluzii lipsite de suport, ne acumulându-se probe ce ar confirma vinovăția lui Solomon Diana, or demonstrarea vinovăției unei persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente în raport cu procesul-verbal întocmit, administrate în conformitate cu prevederile legale.

Faţă de cele precizate, instanţa a reţinut că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită petentului, potrivit principiului *in dubio pro reo*.

În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înainte de a fi o problemă de drept, principiul *in dubio pro reo* este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

Potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravenţional și, în special, potrivit principiului *in dubio pro reo*, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condiţiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

Pentru respectarea principiului prezumţiei nevinovăţiei, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane.

În condițiile enunțate, instanța de judecată conchide că în speță nu este demonstrat că în acțiunile lui Solomon Diana, este întrunită fapta contravenției stabilită de art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional, cât și în speță nu s-a făcut dovada veridicității situaţiei de fapt reţinute de către agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenţie contestat, prin probe certe și pertinente, astfel încât în favoarea petentului acţionează principiul *in dubio pro reo*.

În hotărârea pronunțată în cauza Salabiaku c. Franței, Curtea Europeană a reținut, nuanțat, că prezumțiile sunt permise de Convenție, dar nu trebuie să depășească limitele rezonabile ținând seama de gravitatea mizei și prezervând drepturile apărării (paragraful 28). Prin urmare, prezumția de nevinovăție nu are caracter absolut, după cum nici prezumția de veridicitate a faptelor constatate de agent și consemnate în procesul-verbal nu are caracter absolut, dar prezumția de veridicitate nu poate opera decât până la limita la care prin aplicarea ei s-ar ajunge în situația ca persoana învinuită de săvârșirea faptei să fie pusă în imposibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal deși din probele administrate de „acuzare” instanța nu poate fi convinsa de vinovăția „acuzatului”, dincolo de orice îndoială rezonabilă.

În conformitate cu prevederilor art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: a) nu există faptul contravenţiei.

Potrivit art. 461 alin. (1) CC în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 instanţa de judecată încetează procesul contravenţional.

În acelaşi context, ca urmare a celor constatate, instanța relevă că decizia de sancționare – adoptată în prezența unor astfel de constatări, poartă un caracter declarativ, neavând suport probatoriu de fapt, respectiv în contextul art. 461 CC al RM, această împrejurare, face incompatibilă menținerea în vigoare a actului de sancționare, respectiv în lipsa unei învinuiri veridice și demonstrate, precum şi în lipsa unor probe care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, persistența la speță a faptei contravenționale și a comiterii ei de către acuzatul contravențional, prezumția de nevinovăție nefiind răsturnată, instanța atestă

inadmisibilitatea tragerii la răspundere contravențională a lui Solomon Diana, or o asemenea hotărâre ar atrage inevitabil încălcarea principiilor de drept, iar potrivit prevederilor art. 7 CC, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, din care considerente în temeiul prevederilor art.441 alin. (1), lit. a), procesul contravențional pornit urmează a fi încetat *din lipsa faptului contravenției*.

În circumstanţele constatate şi descrise supra, ţinând cont de prevederile art. 425 Cod contravenţional, precum şi de prezumţia de nevinovăţie de care se bucură contravenientul, prezumţie care poate fi răsturnată doar prin probe pertinente, instanţa consideră necesar de a admite ca fiind întemeiată contestația înaintată de Solomon Diana împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria și nr. MAI06 ***** din 11.04.2025 și a deciziei agentului constatator din data de 11.04.2025, prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute în art. 47^1 alin.(1) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravenţional din motivul lipsei faptului contravenției.

În temeiul celor elucidate și conducându-se de prevederile art. art. 441 alin.(1) lit.a), 442, 460, 461, 462 Cod contravenţional, instanţa de judecată

h o t ă r ă ș t e :

Se admite contestația depusă de Solomon Diana împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție Seria nr. MAI06 ***** din 11.04.2025 și a deciziei agentului constatator din data de 11.04.2025, prin care a fost recunoscută vinovat de comiterea contravenției prevăzute în art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional – ca fiind întemeiată.

Se anulează procesul contravențional Seria și nr. MAI06 ***** din 11.04.2025 şi decizia de sancționare din 11.04.2025 privind atragerea lui Solomon Diana la răspundere contravențională în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional al R.M, cu încetarea procesului contravenţional din motivul lipsei faptului contravenției.

Hotărârea este cu drept de recurs în termen de 15 zile la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Hînceşti.

Preşedintele şedinţei,
judecător **Stanislav Rău**